

Свѣтъ, единъ Господь, Исусъ Христосъ, въ Слава Богъ Отца, аминъ. Съ това вѣрни-ти като да думать тѣй: Съзнаваме ся, Господи, че не сме достойни ные за твоѣ-тѣ милость, и ты знаешь, че нѣма другъ на земѣ-тѣ, освѣнь Тебе, кой-то да поживѣе, ако ще бы и единъ день, безъ да сжгрѣши; заради това Ти ся молимъ и просимъ: Сподоби ны, като ся приобщимъ съ Твои-ты Св. Тайны, да получимъ освященіе; зашто-то ные сме опытали, че да прѣбываваме съ Тебе, ако ще и единъ день, е много скѣпо, — да Тя имамы въ душѣ-тѣ си, макаръ и еднѣ минутѣ, е твърдѣ спасително.

Като напомни тѣй на сичкы, кой-то желають да ся причастятъ, за чистотѣ-тѣ и непорочность-тѣ, кой-то ся искать отъ тѣхъ, Священнослужитель-тѣ, кой-то носи образа на Исуса-Христа, раздробява, като Него, кога раздробилъ хлѣба на Тайнѣ-тѣ Вечерь, Агнеца, за да ся причастятъ, на четири чѣсти, и слага надъ Дискоса на кръсть; горня-та му чѣсть съ имя-то «Исусъ» ся пуска въ чашѣ-тѣ, долня-та ся оставя, за да ся причастятъ Священнослужители-ти, и останѣлы-ты другы двѣ, да ся причастятъ Православни-ти миряне. Послѣ ся принася и топла вода, кож-то, Священникъ-тѣ като благослови, влива въ Св. чашѣ съ цѣль, кога си допирамы уста-та до неѣ, да ся причастяваме, да ѣ приемъ кръвь топлѣ, като че е отъ животворяще-то ребро на Господа.

А кога-то вече стане сичко готово за причастяваніе тѣй, то първѣ ся приобщавать вѣтрѣ въ олтаря Священнослужители-ти, като Апостоли-ти въ Сионскѣ-тѣ горницѣ. И понеже отъ това причастяваніе ся съобщава благодать-та на освященіе-то, то като ся причастятъ, цѣлуютъ крайцеца на Св. чашѣ, като че е сѣщо-то ребро на Господа, и думать: **Бѣ прекоснѣ сѣ ѣстамъ мѣмъ, и отимѣтъ беззаконіѣ мѣмъ, и грѣхы мѣмъ очиститѣ.** Послѣ, ако нѣма другы причастници, напускавъ ся нарядѣ въ Св. чашѣ и другы-ты, чѣстици, кой-то ся на Дискоса и сѣ извадени за живиты и умрѣлы-ты, за да омые Господь съ Своѣ-тѣ честнѣ кръвь и оныя, за кой-то сѣ извадени.

Тогавя вече ся отваря завѣса-та и царскы-ты врата, и Священникъ-тѣ, като земе отъ Прѣстола Св. чашѣ съ Дары-ты, отива камъ-то народа, и като ся спре на Царскы-ты врата, кани и него да ся причасти, выкащецъ: **Бѣ страхомъ Божіимъ и Бѣжжѣмъ пристѣпите!** Исправенный на ерѣщѣ му народѣ, глѣдащецъ Св. чашѣ, като Самаго Господа въскрѣснѣль, и иде да ся вдвори въ